

Rapport fra el-fiske i Spitenbekken i Kongsberg 25. mai 2020

Kongsberg jeger og fiskerforening har søkt Viken fylkeskommune om tillatelse til å sette ut ørret i Spitenbekken. Fylkeskommunen ønsket at det skulle gjennomføres et el-fiske før tillatelse ble gitt.

Kommunene i Grønn dal-samarbeidet mener at det er viktig å støtte opp om engasjementet til frivillige organisasjoner, eksempelvis som i dette tilfellet, KJFFs engasjement for ørreten i Lågen. Vi har derfor sagt oss villige til å gjennomføre en undersøkelse slik Fylkeskommunen krever.

Vi foretok en tilsvarende befarings og el-fiske høsten 2019.

Største bekkerøye (24 cm) fanget i Spitenbekken 25. mai 2020.

Metode

El-fisket i Spitenbekken ble gjennomført 25/5-20. Det var med to hjelpemenn fra KJFF.

Vi fisket over en strekningen opp for veien som markert på kartet.

Vi foretok ikke en tetthetsregistrering ved tre ganger overfiske, kun et enkelt overfiske for å få et inntrykk av fisketetthetene. Tettheten av fisk var uansett så lav at tre ganger overfiske ikke ville gi mening. Vi sjekket over en strekning på ca 200 meter.

Resultater

Det ble fanget til sammen 9 bekkerøye og en ørret på strekningen. I tillegg ble observert enkelte fisk som unnslopp. På tilsvarende strekning i fjor høst ble det fanget en ørret i tillegg til at vi så et par fisk som unnslopp. Det var m.a.o. mer fisk der nå.

Lengdefordeling av fisken fanget i Spitenbekken 25.mai 2020.

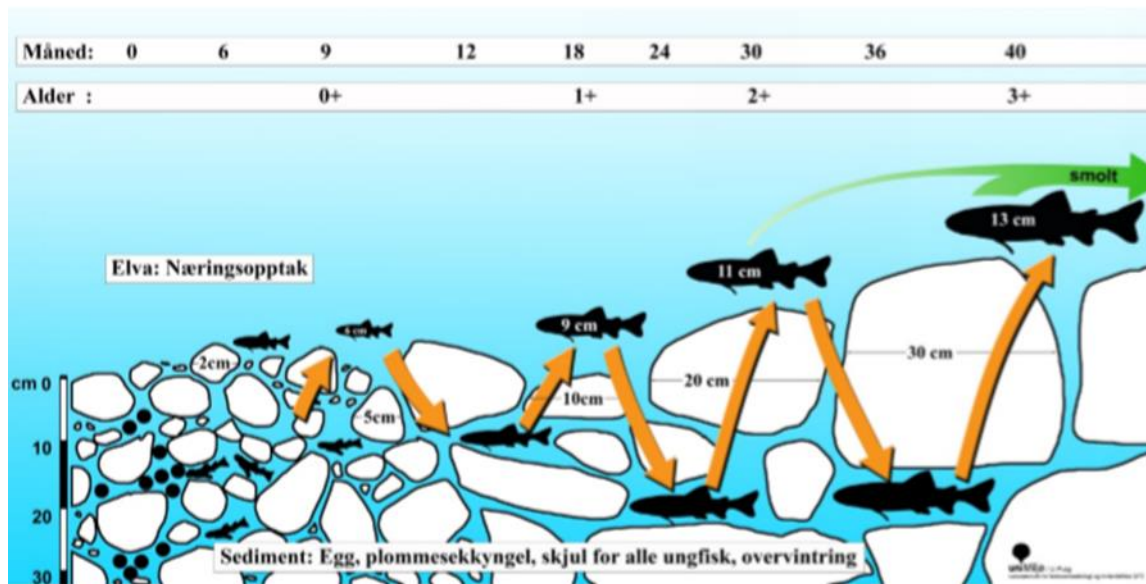
Gjennomsnittlig lengde på bekkerøya var 13,1 cm. En fisk var 24 cm. De øvrige var fra 10-14 cm.

Diskusjon

Bekken preget av finsubstrat, mye i form av sand. Det er videre liten variasjon i dybde og strømforhold. Dette skyldes delvis at det er lite fall på strekningen og at bekken er tilslammet med sand. KJFF har imidlertid i 2019 fått gravd ut 4-5 kulper med 1,5-2 meters dybde. Disse vil kunne holde enkelte større gytefisk. Mangel på skjul vil imidlertid begrense mengden mindre ørret i bekken.

Generelt er det velutviklet kantvegetasjon langs bekken, noe som er positivt.

Skjul er åpenbart en begrensende faktor for ørretproduksjonen på denne strekningen. Beste skjul for ørret gir hulrom mellom steiner, men overhengende elvebanker og død ved i bekken kan også fungere fint (figur under).

Figuren illustrerer hvordan ørreten er avhengig grovere substrat som skjul etter hvert som fisken vokser.

Det er også litt begrenset med egnet gytesubstrat i bekken. Generelt er det mye finstoff i sedimentet.

Fornuftige tiltak kan være å tilføre bekken skjulstrukturer og «lufte ut» finsubstrat i sedimentene på enkelte brekk. Disse tiltakene vil kunne la seg gjennomføre med håndredskaper, og er således normalt ikke søknadspliktig etter Forskrift om fysiske tiltak i vassdrag.

Bekkerøye

Det ble ikke fanget bekkerøye på strekningen i fjor høst. Det skal etter det være åpnet en beverdam lenger opp, slik at fisken har kunnet vandre nedover. Det har vært selvreproduserende bestand av bekkerøye i bekken siden den ble satt ut for 30 år siden. Bekken gikk tørr i 2018, for uten i beverdammen lenger oppstrøms.

Bekkerøya (*Salvelinus fontinalis*) har sin naturlige utbredelse i nordøstlige deler av Nord-Amerika. Navnet relaterer seg til artens forkjærlighet for kaldt og klart kildevatn. Arten har blitt satt ut mange steder i Norge siden slutten av 1800-tallet. Det har ikke vært tillatt på sette ut bekkerøye i Norge etter 2005. Bekkerøye er i femmedartslista til Artsdatabanken vurdert til kategori Lav risiko (LO) da arten har begrensa invasjonspotensiale, og ingen kjent økologisk effekt. Bekkerøya taper normalt i konkurranse med ørret. Den kan imidlertid overleve i marginale områder på rennende vann, gjerne med kaldt, grunnvannspåvirket vann slik som i Spitenbekken. Tilstedeværelsen av bekkerøye i Spitenbekken er tidligere kjent av miljøforvaltningen, men ikke registrert i kartet til Artsdatabanken.

Ingar Aasestad
vannkoordinator for vannområde Numedalslågen – Grønn dal
Mobil 95068116